

(16.)

Писанието, вѣто го извѣстнахъ.
Но вървѣ какво за Шуйски нѣтъ да кажа,
за князь Иванъ Петровича, — те той
е спривавъ, гордъ и лесно се обиква,
та по-добре ще бѣде вие двамата
по-малко да приказватъ, а или
до него да се приближимъ — и за
рѣката да го хванемъ — ей така —
и само да му кажемъ, че забравено
е всичко, и че отсѣга ти искаме
със всички да живѣемъ въвъ согласие.

Годуновъ

Съгласенъ съмъ.

Федоръ

Благодаря ти, муръ!

Намъ го знаемъ, той е муръ воененъ,
израсналъ въ строя, сѣдѣхъ жѣлѣзни могове
тонове чѣмоносни, страшни копие,
сѣкуру! Но благодаренъ е той,
и вървѣмъ лесно ще се подаде
на ласката рѣв. ^{къмъ дворянство} ~~Тебѣ муръ,~~
Ирина, ти кажи прѣвѣтна дума
на Шуйски, ако ~~и~~ какъ се отпире.
Когато думата излиза отъ
уста на жена, тя много значи,
~~а май суровый нравъ сиемъ акай~~ ^{суровый} ~~характеръ~~